METRO
GENTS ENIGE EN GROOTSTE MAGAZINE
4/2/83
2 40 fr.
ERSCHIJNT OM DE 14 DAGEN

UITKRANT GRATIS

SLEUTELKLUB EEKLO SLEUTEL TOT ZAAK JESPERS

INTERVIEW HUBERT CORDIEZ A.A. GENT

EDDY DAESE VAN G.A.T.: 'WE ZIJN TE BESCHAAFD GEWORDEN'

METRO'S GROTE WEDSTRIJD: DE BESTE FRIET VAN GENT

BLURPS! KAMAGURKA VLAAMS EN PRIMITIEF

DOEK VALT OVER PROCES JESPERS: HOF VAN STRAATSBURG BEVESTIGT VEROORDELING

De shirt-reklame van Wilfried Martens

Waarde Redaktie,
Sinds enkele weken lees ik met stijgend genoegen uw non-konformistische en gezond-virulente tijdschrift.
Uw grondige ontledingen van de vunzige achtergronden in de zaak Jespers boeien mij zeer. Ik ben het met U eens dat Jespers geen eerlijk proces kreeg maar dat het integendeel een gesol is met de elementairste rechten en met beschaafde rechtspraak voeren. U hebt bewezen dat hij het slachtoffer was van 'rotte appels' in de luxe-fruitmand bestaande uit een deel van de magistratuur, bepaalde politieke kringen, zekere afdelingen van de Rijkswacht en uit een marginale figuur (oplichter, kwakzalver en politieverklikker — deze opsomming is niet limitatief), namelijk Luc De Cramer.
Alles wijst op een goed georkestreerde wraakaktie maar vele vraagtekens blijven bestaan.
In uw eerste Jespers-nummer hebt U het terloops ook gehad over onze vasthoudende Eerste Minister Wilfried Martens.
Ik wil onmiddellijk verduidelijken dat ik Wilfried Martens als (gewiekst) politieker zeer hoog schat — zeker op dezelfde hoogte als bijvoorbeeld een Taillerand (U weet wel op het einde van de 18de en in de eerste helft van de 19de eeuw was dat de man die met bekwaamheid en talent achtereenvolgens Louis XVI, de Eerste Franse Republiek, Napoleon, Louis XVIII, Charles X en Louis Philippe diende (*il faut le faire!*), en wie was het ook weer die beweerde dat Taillerand *'un bas de soie plein de merde'* was?
Schrik niet, waarde redaktie, het is zeker niet mijn bedoeling onze Wilfried in aktueler termen bijvoorbeeld met een panty-kous, gevuld met vruchtbaarmakende specie te vergelijken, wel integendeel!
De korrespondentie die ik onlangs voerde met Wilfried Martens schijnt echter een sterk vermoeden te doen ontstaan dat Wilfried in zijn jeugd op heelkundige wijze samen met zijn amandelen ook van al zijn scrupules verlost werd. Oordeel zelf aan de hand van een klein maar typerend incident:
Hieringesloten fotokopie van een brief die ik van Martens - Eerste Minister ontving op 27 oktober 1982, brief met bijlage uitgaande van The Wall Street Journal Europe (eveneens fotokopie hierbij).
Het addertje onder het gras is wel dat op het foldertje mij toegestuurd door Eerste Minister Martens een inschrijvingsformulier gedrukt stond waarbij de argeloze brave Hendrik verzocht werd één of meermaals 16.000 fr. te betalen om deel te nemen aan deze keuveluurtjes! Dat er **zwaar** zou moeten betaald worden om het 'voorrecht' te hebben aan leden van onze regering vragen te stellen of suggesties te formuleren is hoe dan ook erg ondemokratisch. De Eerste Minister was dus duidelijk aan het **Lijmen** en wie te argeloos was had het aan zijn **Been!** Ik heb **schriftelijk** en **aangetekend** geprotesteerd bij W. Martens, maar mijn brief van 4.11.1982 is op heden onbeantwoord gebleven! Volgens krantenrecenties was het 'symposium' een grandioze flop, althans voor de gelijmde KMO-ers die zelfs de kans niet kregen hun grieven uit te schreeuwen tegen Martens (Wilfried afwezig wegens 'verkoudheid opgedaan bij de begrafenis van Breznjef').

THE WALL STREET JOURNAL
EUROPE

NODIGT U UIT DEEL TE NEMEN AAN HET ECONOMISCHE COLLOQUIUM MET DE BELGISCHE REGERING

BELGIE:
VERDERE TELOORGANG OF NIEUWE WELVAART?

17 november 1982, Egmontpaleis te Brussel.

Wilfried MARTENS

Inschrijvingsformulier

Wilfried MARTENS

Mijn pogingen bij de 'bovengrondse' pers om ruchtbaarheid te geven aan deze **Boorman**-praktijken bleven zonder gevolg. Hopelijk kan Metro mijn protest kenbaar maken. Hierbij fotokopiën van mijn briefwisseling met Wilfried Martens.

F.Robin
Laarne

Doe zo verder, mijnheer Robin. Het is hartverwarmend te lezen hoe U de skrupuleuze praktijken van deze 'voyageur in amerikaanse multinationals' aan de kaak stelt. Verwacht alleen nooit van de meest ondemokratische regering 'gesteund op volmachten' een demokratisch beleid. Met deze kwakkels aan de macht glijdt België een verder teloorgang tegemoet. En de treinen? Die raasden verder.

De vermoorde onschuld van Guy Jespers.

Beste,
Uw Metro is een prachtig initiatief. Daarom dat ik het jammer vind dat ge in een stuk waar ge waarschijnlijk zeer veel werk van gemaakt hebt, nl. in uw dossier Jespers (nr.10 van 27.1.) een paar foutjes maakt die door uw 'tegenstrevers' maar al te gemakkelijk zouden kunnen aangegrepen worden om uw stuk af te maken. Over de grond van de zaak kan ik mij niet uitspreken, alleen 2 kleine opmerkingen.
1. Ik ben geen dokter maar wat ge vertelt over het inbrengen van de injektienaald in de hoofdslagader van de hals (p.10) is mij nogal onduidelijk. Voor zover ik weet wordt naar dit 'paardemiddel' gegrepen als door veelvuldig prikken op andere plaatsen verharding van de aders ontstaat en het daarom noodzakelijk wordt naar een nieuwe plaats om te prikken te zoeken. Met de inhoud van wat men inspuit heeft dat niets te maken. Verkeerd geïnterpreteerd of verkeerd geformuleerd?

2. Ik ben geen jurist maar uit mijn kennis van het Duits moet ik afleiden dat de bewuste firma in Vaduz niet 'Cosima ltd in Liquidation' heet (p.18) maar wel 'Cosima ltd.' en dat die op dat moment 'in liquidation' (in vereffening) was. Het 'Protokoll' gaat dus niet over de oprichting van die firma maar over het feit dat men de vroegere beslissing om ze te liquideren ongedaan wil maken en de zaken wil voortzetten. Dat De Cramer zijn handtekening onder dit dokument staat heeft alleen te maken dat hij op de vergadering waarvan dat een verslag is, aanwezig was. Meer moet ge daarachter niet zoeken. Wel zoudt ge de vraag kunnen stellen waarom hij naar die vergadering ging.
Tot daar een paar kritische kanttekeningen die geen afbreuk doen aan mijn waardering voor uw journalistiek werk in zijn geheel. Ik wens U veel sterkte en sukses toe, en als er problemen met Duits zijn ben ik altijd direkt bereid om een handje toe te steken.

M.Van De Velde
Gaverlandstraat 12
9810 Drongen

Hoe of waar de injektienaald ingebracht werd, ging het ons niet om, het gaat om het effekt. Waarom is anders al tweemaal een jury bijeen geweest om uit te maken of Jespers medisch mismeesterd werd in Nijvel?
2. U heeft gelijk. Het bewuste dokument gaat niet over de oprichting van Cosima maar over haar voortzetting. Waarom De Cramer daar aanwezig was blijft niettemin interessant te weten. Dank voor uw aanvullingen.

VELE VRAGEN, VELE WAARHEDEN OVER DE

Toen op een late zomerse dag in 1975 de ex-wereldkampioen veldrijden Erik De V. werd gearresteerd door de rijkswacht, op verdenking van diefstal van blanko recepten waarmee hij stimulerende middelen kocht bij apotekers in het Eeklose, was het begrip 'sleutelklub' voor de pers en de publieke opinie nog volslagen onbekend.
Maar tijdens het verhoor begint de wielerkampioen zonder direkte aanleiding te praten over 'sleutelklubs in Eeklo en omstreken' waar 'seks met hele jonge meisjes' en 'overdadig gebruik van drugs en stimulerende middelen' gebruikelijk was en waarbij 'hele hoge dames en heren' betrokken zouden zijn. Als die morgen onderzoeksrechter Guy Jespers nietsvermoedend het Paleis van Justitie binnenstapt, wordt de wielrenner juist weggeleid. Jespers informeert nieuwsgierig wat er aan de hand is en wordt door zijn griffier Miel Vercauteren en B.O.B.-er René Verschorren aangekeken alsof ze iets heel belangrijk maar gevaarlijk mee te delen hebben. De verbaasde onderzoeksrechter hoort dan voor de eerste maal het verbijsterend verhaal over de ontboezemingen van de wielrenner. Hierop besluit Jespers een onderzoek te laten instellen en geeft aan de B.O.B.-ers René Verschorren en Julien De Smet opdracht te gaan posten bij villa's waar de 'seksavonden' zouden doorgaan. In november 1975 wordt door de beide B.O.B.-ers uiteindelijk een Proces-Verbaal opgemaakt, dat in- en uitgeschreven wordt bij de rijkswacht te Eeklo.
Als Jespers uiteindelijk het resultaat van het onderzoek, namelijk de lijst van 'dames en heren betrokken in de sleutelklubs' onder ogen kreeg, moet hij eventjes het gevoel gehad hebben dat hem de adem werd afgesneden. Wat heeft Guy Jespers op dat ogenblik gezien en beseft? Was de ledenlijst van de sleutelklubs gevaarlijk voor zijn eigen karrière of voor de karrière van anderen die hij als machtig onderzoeksrechter en lid van de Gentse 'beau monde' zeer goed kende?
Guy Jespers heeft zijn karrière nooit volbracht. Zijn einddoel, nl. benoeming tot Prokureur des Konings werd op het

laatste c
en toenr
Waren é
justitiële
te vernie
opgebo
Twee ja
Destelb
zoeksre
dwanga
En tot op
van Ger
Waar is
Gentse
Heeft de
door zijn
Het Met
honderd
sleutelk

'Enige ja
een bez
hadden
ken en h
vroeg of
verhalen
zeer sele
zouden
etablisse
ter besc
van de c
alles spe
me later
beschikt
heden h
gen in ee
weten v
gebruik g
niet de ir
bij de Ee
onderzoe
vrouwen
seigneur
Eeklo za
me in he
de wolve
Dat verte
jaren ge
Het Me
sierhees
onschul
Niets laa
een aan
heden
moord, r
zaakjes
Eeklo v
sleutelvi
se steer
van de
gegoten

In de twe
eerste ek
konsump
opbloei r

De waarheid over de sleutelklubs

Liefste zoentjes uit het Meetjesland

DE LINK SLEUTELKLUB -ZAAK JESPERS

laatste ogenblik verhinderd door de samenwerking van de toenmalige minister van Justitie en een bekend Gents jurist en toenmalig CVP-voorzitter.
Waren één of meer ministers en notabelen die zich 'vermaakten' in de sleutelklubs in paniek geraakt over Jespers' justitiële belangstelling voor hun 'handel en wandel'? En is daarna die machtige invloed aangewend om die benoeming te vernietigen? Zou Jespers als Prokureur des Konings niet bijna onaantastbaar geweest zijn en in staat zorgvuldig opgebouwde minister- en magistratenkarrières om zeep te helpen?
Twee jaar later, op een vroege zondagmorgen in februari 1977 als het buiten nog donker is, wordt de witte villa in Destelbergen omsingeld door de Bijzondere Opsporings Brigade van de Rijkswacht die de onthutste onderzoeksrechter een aanhoudingsbevel onder de neus duwen. Een jaar later op 28 januari luidt het verdikt: twintig jaar dwangarbeid.
En tot op de dag van vandaag is het Proces-Verbaal, dat leidde naar het dossier nr. 11535/76/DF waarin de namen zitten van Gentse en Eeklose hoge magistraten, notabelen en ministers, nergens meer te vinden!
Waar is dan het P.V. dat indertijd werd uitgeschreven bij de rijkswacht in Eeklo om overgeheveld te worden naar het Gentse Justitiepaleis?
Heeft de wielrenner Erik De V. die zomerse dag in 1975 aan bepaalde katolieke magistraten in het Gentse Justitiepaleis door zijn onthullingen de 'sleutel' aangereikt om Jespers ten val te brengen en voor altijd een slot op de mond te duwen?
Het Metro-team is na twee maanden onderzoek dat zich uitstrekte van Gent tot diep in het katolieke Meetjesland en een honderdtal interviews en gesprekken omvatte, overtuigd dat het proces Jespers de 'sleutel' is op het 'slot van de sleutelklubs' en dat het sleutelklub-P.V. de 'sleutel' is tot de zaak Jespers en de val van een brijant onderzoeksrechter.

'Enige jaren geleden werd ik uitgenodigd voor een bezoek aan een van de sleutelklubs. We hadden met een aantal kollega's wat gedronken en het was al laat toen Majoor M. aan mij vroeg of ik niet eens wilde meegaan. Uit de verhalen werd het me duidelijk dat het om een zeer selekte klub ging. Volgens mijn informaties zouden er op de weg van Gent naar Eeklo drie etablissementen zijn waar men een hoge hoed ter beschikking had waarin de sleutels zaten van de op dat moment vakante adressen. Dit alles speelde zich af in april/mei 1973. Ik heb me laten vertellen dat vrouwen die een avond beschikbaar waren omdat hun mannen bezigheden hadden, de huissleutel kwamen brengen in een van de zaken. Overigens met medeweten van hun echtgenoten. Ik heb geen gebruik gemaakt van de invitatie. Verder heb ik niet de indruk dat Jespers op een andere wijze bij de Eeklo affaire is betrokken dan alleen als onderzoeksrechter. Hij is volgens mij geen vrouwenloper. 't Is meer het type van de grand seigneur met het glaasje in de hand. Dat de Eeklo zaak uiteindelijk is geklasseerd verbaast me in het geheel niet. In dergelijke zaken vreten de wolven elkaar nooit op.'
Dat vertelde een Gents politieofficier een aantal jaren geleden aan een Nederlands joernalist.
Het Meetjesland, beroemd om haar rozen, sierheesters en bonken van villa's, ligt er stil en onschuldig bij als we ons onderzoek beginnen. Niets laat vermoeden dat hier in en rond Eeklo een aantal vrouwen in verdachte omstandigheden zijn verdwenen, waarschijnlijk vermoord, minderjarigen verkracht en al die vuile zaakjes in de doofpot gestopt zijn. Toch zal Eeklo vanaf nu verbonden blijven met de sleutelvilla's. Langs de Eeklose baan, de Brugse steenweg, glimt de snelverdiende rijkdom van de jet-set sinds de jaren vijftig in beton gegoten.

In de tweede helft van de jaren kennen we een eerste eksplosie in de autoverkoop, de eerste konsumptievruchten van de ekonomische heropbloei na de tweede wereldoorlog. Iedereen gaat nu met zijn private wagen naar het werk in de weekends naar de zee of het platteland. Parallel met de autokonsumptie en de uitbreiding van de wegen reizen kafees en klubs die men in de volksmond 'kriebelbakskes' noemt, als paddestoelen uit de grond. Klubs waar de 'champagne' rijkelijk vloeit maar duur betaald wordt en waar alle gunsten van meisjes te koop zijn, als je maar geld uithaalt. De plaatselijke jet-set was echter kwetsbaar. Ze kon zich de openheid van zo'n klub steeds minder permitteren, daar die kafeetjes steeds kontroleerbaar bleven. Door een 'boom' van hoge lonen in de jaren zestig namen steeds meer mannen die niet tot de 'crème de la crème' behoorden, deel aan deze vorm van vooral nachtelijke vrijetijdsbesteding. Daardoor zouden de verschillende karrières van de 'hoge sigaren' wel eens in gevaar kunnen gebracht worden. Maar die hadden zelf ruimte genoeg in hun riante landhuizen om hun private seksparties. Dat bracht een dierenarts uit Watervliet, een bekend jager in de streek, in het begin van de jaren zeventig op het idee een partnerruilklub op te richten. Het lidgeld bedroeg enkele tienduizenden franken per jaar (in sommige gevallen zoals in Knokke, zelfs tot 50.000 frank). De ledenlijst van de 'high life sexclub' bedroeg een 35-tal selekte echtparen. Zeer selekt zelfs, want er werd geen enkele persoon of echtpaar toegelaten die niet door de anderen gekend was. Dat had zeker zijn voordelen want daardoor kreeg je weinig kans op loslippigheid en een verscheidenheid van beroepen. Beroepen die allemaal belangrijk waren als er iets uitlekte of misging. Of als je hogerop wou, gedekt moest worden door hogere heren, iets moest verhandelen, witwassen, bouwen, opkopen, in de doofpot krijgen: kortom, voordelen zat.

Een waslijst van ministers, magistraten, notabelen, rijkswachters, advokaten, aannemers, fabrikanten, dokters, kinesisten, gemeenteraadsleden en senatoren.
Geraakt er een meisje zwanger, is er een dokter. Verdwijnt of sterft er iemand in verdachte omstandigheden, is er een rijkswachtofficier. Je wil bouwen, is er een architekt en aannemer. Je moet verkavelen en hebt handtekeningen nodig, zijn er gemeenteraadsleden. Je hebt een rechtzaak, is er een advokaat. Je wil karrière maken en hebt politieke steun nodig, is er een minister en een senator. Je wilt drugs, is er een leverancier. Je hebt teveel zwart geld verdiend door b.v. vlees- en drugtrafiek dat moet witgewassen worden: de klubleden bezitten de juiste konnekties.
Als je in Eeklo vraagt waar de sleutelklubs gevestigd waren, wijst men naar alle richtingen. Sommigen wijzen een paar kleine kafeetjes aan in de Collegestraat, sommigen wijzen naar de rijksweg van Boelare die naar de polders van Watervliet en Waterland-Oudeman loopt, anderen weer wijzen in de richting van de Lembeekse bossen waar niet alleen de riantste landhuizen staan, maar waar ook een restaurant was 'Ter Heide', alleen betaalbaar voor de elite en een kafeetje 'De Kaffeekanne' waar 'de jagers' even een verfrissing konden nuttigen. Weer anderen verwijzen naar een kafee op de markt in Eeklo waar rond halfelf het meeste kliënteel werd buitengezet, de deur gesloten, gordijnen dichtgetrokken en 'in een selekt gezelschap dingen gebeurden die het daglicht niet kunnen verdragen.'
Nu willen we eerst en vooral eens stellen dat wij ons helemaal niet interesseren aan wat mensen of koppels in hun privéleven uitrichten en zeker niet als het om seks gaat. Partnerruil, seksspelletjes in groep, naaktdansen in privéverband zijn in België niet strafbaar en dat hoeft voor ons zeker niet. Wij brengen de Sleutelaffaire alleen maar omdat er een link loopt naar de zaak Jespers, en omdat voor ons op het ogenblik dat er misbruik wordt gemaakt van minderjarigen, zwart geld wordt verdiend door de handel en smokkel in drugs, zwart geld wordt witgewassen, misdaden in de doofpot worden gestopt, er sprake is van verkrachting, kriminaliteit, fraude en korruptie. **Daar ligt voor ons de grens. Daarom zijn wij op zoek naar de waarheid.**

Volgens Ghislaine Clyncke is er duidelijk een verband tussen de sleutelaffaire en 'het einde van Guy Jespers als onderzoeksrechter.'

'Eind '75 komt mijne Guy bij mij en zegt: "Ik zit nu met een zedenzaak opgescheept in Eeklo." Ik ben natuurlijk direkt nieuwsgierig want ik kom uit Eeklo (veel mensen die we gesproken hebben gebruiken zelfs de uitdrukking: "Clyncke en Eeklo zijn één".) *Ik vraag aan mijne Guy of hij namen weet en hij laat mij de komplete namenlijst zien. Ik val bijna van mijne stoel als ik begin te lezen: voor mijn ogen ligt de komplete high-society van Eeklo en enkele Gentenaars die hun roemruchte karrière wel kunnen vergeten als die affaire ooit uitlekt. Dat zijn dan de farizeeërs die mij nawezen toen ik mijn echtgenoot Maurits Wille verliet en Eeklo de rug toekeerde, maar ik moet je dit zeggen, die kerels zijn geen katjes om zonder handschoenen aan te pakken. Ze zijn tot alles in staat om die affaire in de doofpot te duwen!'*

Dat hebben sommigen aan den lijve mogen ondervinden. De sleutelaffaire wordt de eerste maal publiek gemaakt langs een artikelenreeks in Kwik-Zondag Nieuws vsan nov./dec. 75 door de Gentse joernalist en kursiefjesschrijver Michel Casteels onder zijn schuilnaam Piet Korrel. Er waren reeds twee afleveringen verschenen en Korrel wou in de derde met namen op de proppen komen. Zo ver echter is hij nooit meer geraakt. Na de tweede reportage wordt de verslaggever opgebeld door een Gentse advokate, de vrouw van een bekende liberale minister. Volgens Casteels zei ze: 'Als ge niet direkt ophoudt met dat gezever, zal ik er persoonlijk voor zorgen dat ge bij uw werkgever ontslagen wordt (Het Laatste Nieuws, n.v.d.r.) en dat ge nergens meer in België aan de slag kunt komen.'

Casteels trekt naar de direkteur van het blad waar zojuist dezelfde vrouw aan de telefoon hangt. De joernalist krijgt de opdracht te stoppen met publiceren en gaat uiteindelijk door de knieën. In welke omstandigheden men de schrijver zo ver gekregen heeft, is nooit duidelijk geworden. Maar waarom zocht de ministersvrouw kontakt met de schrijver? Waarom trok ze zich zo heftig en persoonlijk het 'lot' aan van de betrokkenen bij de sleutelaffaire? Hierover ondervraagd door twee Nederlandse joernalisten antwoordt ze:

'Dat zal ik u zeggen meneer. Ik heb op mijn advokatenkantoor een aantal mensen werken. Een van hen is Roland De Clercq en dat is geen familie van ons. Op een dag vertelde hij mij over die publikaties en vroeg of ik dat niet erg vond omdat er mensen over de straat gingen. Toen heb ik gebeld om die jonge gezinnen te beschermen die in opspraak waren gekomen. Het gaat niemand iets aan wat men binnenshuis doet. Ik heb zeker niet gebeld omdat de naam van mijn man misschien genoemd ging worden.'

Een ander slachtoffer van de sleutelklub is een Gent woonachtige architekt. Die zou op vrijdag 23 maart 1973 tijdens een partnerruilparty te Eeklo in de villa van een kinesist, zomaar uit het terras van de tweede verdieping 'gevallen zijn' toen hij een plasje wou maken op een plaats waar hij normaal niet moest zijn of voorbijkomen. Wat is er gebeurd? Was de architekt te loslippig geweest, gevaarlijk geworden en daarom over het balkon geduwd? De architekt wiens hoofd fel toegetakeld was en die in coma vertoefde, werd behandeld door een aanwezige chirurg uit Eeklo, werkzaam in de H. Hartkliniek, ook een bekend jager. *(Deze dokter heeft ooit geprobeerd zijn zoon in de kliniek binnen te loodsen, maar dat is hem niet gelukt wegens de levenswandel van de zoon. De tuin van deze dokter is bewaakt door apen.)*

Waarom werd de politie erbuiten gelaten? Of heeft een bekende van de klub, een rijkswachtofficier, de zaak direkt kunnen regelen? Waarom heeft de architekt die er vanaf kwam met een schedelbreuk, hersentrauma en gedeeltelijke verlamming, nooit gesproken? Zijn vrouw vertelde in die tijd aan Korrel: *'Ik wist niet eens van het bestaan van dergelijke sleutelklubs af en dan worden wij nog het slachtoffer ook. Na een diner aan de kust met zakenrelaties van mijn man, kwamen te Eeklo terecht. In de privébar van de gastheer-kinesist werd fel gedronken en zwoel gedanst. Ik gebruikte voor de eerste maal drugs. Ik voelde me plots high. De een na de ander trok met zijn ruilpartner naar een kamer. Ik herinner mij nog heel goed dat ik een soort turnzaal doormoest met de partner die met mij wou gaan "rusten" op het ogenblik dat mijn man van de tweede verdieping "viel".'*

Maar er zijn meer verdachte 'ongevallen' gebeurd in die periode. De vrouw van een kinesist wilde uit de sleutelklub. Ze is dan op een avond onder invloed van drugs en in opgewonden toestand beland in het Crest-Hotel te Antwerpen. Die avond is ze uit het Crest-Hotel te pletter gevallen. De kinesist is dan naar de vriend-rijkswachtofficier gestapt in Eeklo die de boeken heeft toegedaan. Tot zover een stille informant.

Maar onze informant weet meer: de tweede vrouw van een PVV-senator in Eeklo is in verdachte omstandigheden door een trein gegrepen op de spoorweg. De senator heeft zelf twee dodelijke verkeersongevallen veroorzaakt die allebei in de doofpot gestoken zijn.

Dan is er H., broer van een direkteur van een aannemersbedrijf-bouwkantoor in Eeklo. Hij kwam om het leven in 1978 toen hij met zijn Porsche van een brug vloog. Hij was volgens getuigenissen 'dé man van Eeklo', 'hij wist iedereen voor zijn kar te spannen'.

Op zekere dag verdwijnen er een aantal blanko-voorschriften op de H.Hartkliniek. Voorschriften die door de wielrenner Erik De V. werden ingewisseld voor amfetamines en pervitrine. Enkele dagen na het verdwijnen van de voorschriften 'verdrinkt' de genoemde 'Lydie', een assistente van Dokter De K. van de H. Hartkliniek.

Ghislaine Clyncke: *'Het gaat hier zomaar niet om onschuldige seksspelletjes, als je weet dat tenminste twee vrouwen in deze affaire verdwenen zijn, daarmee bedoel ik verdwenen in verdachte omstandigheden, waarschijnlijk 'overleden'. Mijne Guy kreeg de sleutelzaak eind 75 in handen 'gespeeld'. Begin 77, iets meer dan één jaar later, werd hij 'uitgeschakeld als magistraat' en ging het 'heet dossier' over in de handen van zijn kollega onderzoeksrechter Nicole De Wilde. Waar is het dossier nu gebleven?'* Clyncke legt dus een direkt verband tussen 'het einde van een onderzoeksrechter' en het 'P.V. van de sleutelklub'.

Een andere getuigenis heeft het over 'drie moorden', een 'jagersprobleem' en 'een mengeling met een katholieke magistraat op het Justitiepaleis, de broer van een onderzoeksrechter die een rol zou spelen op het proces.'

Nu, wij geloven Ghislaine Clyncke graag, maar het lijkt ons alleen wat te eenvoudig. De onderzoeksrechter tuimelt niet omdat hij ooit een dossier in handen gekregen heeft, de onderzoeksrechter tuimelt omdat hij te veel wist van de betrokkenen, namelijk meer dan in het dossier ooit vermeld stond. Jespers zelf heeft het in dat verband altijd graag over een zaak die hij behandeld heeft in het begin van zijn karrière als onderzoeksrechter eind jaren zestig. Bekend geworden onder de naam 'zaak Pater Omer' waarbij een internaat in Oostakker betrokken was waar paters zich vergrepen aan minderjarige jongetjes. Jespers is daar als 'jonge liberaal' met de grove borstel doorgegaan: hij is overgegaan tot dertien aanhoudingen. Daarbij zijn zware straffen gevallen zoals in het geval van Pater Omer en Janssens die elk tien jaar hebben gekregen. Dat is hem zeker bij het overgrote deel van de magistratuur die overwegend katoliek is, nooit in dank afgenomen. Van die periode dateert zelfs de uitspraak van prokureur-generaal Jacques Mathys: 'Jespers, er komt een dag dat ge u dit zult beklagen.' Maar dat lijkt ons zeker onvoldoende om ooit een kombine, of zoals Jespers het

Wat hebben de villa's in deze riante woonwijken te verbergen?

zo graag zelf uitdrukt 'een machinatie' tegen hem op te zetten van 'hoge mannen die mijn vel willen.'
Want wie zijn die mannen, waarover Jespers het heeft als hij beweert dat als 'hij namen zal noemen er grote koppen zullen rollen'? Of wanneer hij tegen de direkteur van de gevangenis aan de Nieuwe Wandeling te Gent op zijn trouwdag zegt: 'Als ik ooit alles zeg, moogt ge een vleugel bijbouwen.' Jespers bleef echter zwijgen. Waarom?
Had hij bepaalde figuren uit de sleutelklub nodig om zijn promotie tot Prokureur des Konings te bespoedigen en heeft hij die misschien gechanteerd met de dreiging het dossier open te maken? Of wou hij juist omgekeerd die personen intimideren om hen het zwijgen op te leggen over zaken die zij van hem wisten? Waarom heeft Prokureur-Generaal Van Hauwaert Jespers ooit bij zich geroepen om uitleg te vragen over de sleutelaffaire? Voelde hij zich onder druk gezet en door wie?
Welk belang moet gehecht worden aan de woorden van de advokaten van Luc De Cramer Mr. Martens en Mr. Haus, toen ze voor het eerst inzage kregen in het dossier en vertelden dat ze 'schrikten en beefden'?
En wat heeft minister De Clercq te verbergen of waarvoor is hij bang, als hij tijdens een interview afgenomen door twee Nederlandse joernalisten van De Nieuwe Revue op de vragen over zijn relaties tot Jespers ontwijkend antwoordt?

De Clercq: *'We waren kennissen, geen vrienden. Ik ben daar nooit in huis geweest en we zijn nooit samen uit geweest. Terwijl dat, het bij elkaar komen en samen een pint vatten, toch de kenmerken van vriendschap zijn. Ik ken Jespers sinds 1950 uit mijn studententijd. Onze ouders kenden elkaar en we zaten samen op dezelfde sportklub. Maar van vriendschap of regelmatig kontakt was geen sprake. Jespers was kandidaat voor de post van onderzoeksrechter en ik heb hem inderdaad in 1966 aanbevolen omdat er geen enkele reden was dat niet te doen. Ik heb in mijn loopbaan misschien wel vijftig of zestig mensen voor bepaalde posten aanbevolen. Zo gaat dat hier, wanneer iemand kandidaat is voor een bepaalde post dan gaat hij zijn opwachting maken bij mensen uit zijn politieke kamp maar ook vaak in dat van de politieke tegenstander wanneer de bedoelde post toch niet naar die partij zal gaan.'*
Dat lijkt ons toch op zijn minst een bevreemdend antwoord als we de volgende feiten eventjes op een rijtje zetten:
● Jespers is sekretaris geweest in 1965 op het kabinet van De Clercq.
● De Clercq heeft Jespers in 1966 aanbevolen als onderzoeksrechter.
● De Clercq en mevrouw Fazzi waren aanwezig op het huwelijk van Jespers met Rosine De Sutter, evenals bij de geboortes van zowel Alain als Michel, de beide kinderen van het gezin Jespers-De Sutter.
● Jespers ontmoette De Clercq regelmatig tijdens de basketballmatchen van Elite Gent in de Bateas op de Dendermondse steenweg, evenals in het Ottenstadion tijdens de wedstrijden van AA Gent.
● Mevrouw De Clercq-Fazzi zetelt in de voogdijraad, op vraag van Jespers zelf, samengesteld na de dood van Rosine De Sutter. Dus officieel is mevrouw Fazzi voogdes over Alain en Michel.

● Het Antwerpse Crest-Hotel: hie kwam de vrouw van een Eeklose kinesist in verdachte omstandigheden om het leven.

● Jespers heeft ooit beweerd: *'Ik voerde De Clercq naar huis met de auto, maar hij viel in slaap op mijn schouder. Hij was oververmoeid van de vele recepties en vergaderingen.'* En *'Ik had vrije entree in de slaapkamer van de De Clercqs, want ik herinner me nog hoe ik eens de pruik van mevrouw zag hangen.'*
Geef toe, een aardig lijstje intimiteiten voor iemand die beweert geen vriend te zijn van de andere.
Op de vraag van de Nederlanders of zijn naam op de ledenlijst van de sleutelklub zou vertoefd hebben (zij kregen bevestiging van een officier van de rijkswacht en zij hadden een meisje gesproken die in de zomer van 1976 in zo'n klub in Knokke meneer De Clercq had ontmoet), antwoordt De Clercq: *'Ik weet niet eens waar die klub heeft bestaan, laat staan dat ik er lid van was. Ik beschik over het dossier van die zaak en daar staan alle namen in maar er is er niet één bij van de politiek!'*

Op de vraag waarom een minister zulk een heet dossier in huis kan hebben (of tenminste een kopie ervan) antwoordt hij: *'Omdat mijn naam hardnekkig werd genoemd, wilde ik weten wat dat precies inhield!'* Op dat punt van het interview aangekomen begint zijn echtgenote te huilen, mompelend *'Wat ze ons toch allemaal durven aandoen.'*

Reeds in 1975 schreef de journalist Piet Korrel: *'Indien het waar is dat 'nieuwbakken' deelnemers aan de sleutelpartijtjes in het Meetjesland te loslippig zijn geweest en dit geleid heeft tot doodslag en moordpoging, dan kan men binnenkort de harde arm van het gerecht in het Eeklose zien toeslaan. Meer nog, er zijn nu bewijzen dat in die 'fijne middens' drugs werden gebrukt die zij vanzelfsprekend als pepmiddelen bestempelen. Van daar nog één stap naar wat de wet absoluut wil aan de kak stellen: dat er minderjarigen werden getoond zoals ze werden geschapen.'*
We hebben hier reeds een ganse reeks aanwijzingen gegeven over doodslag en moordpoging, maar wat wij nog niet gezien hebben is de sterke arm van het gerecht. Die arm was tot nu toe zo sterk om alles als roddel en laster te klasseren, daardoor de zaak de doofpot in te duwen en alle smerige zaakjes op hun beloop te laten. Wij hebben de wet nog niets aan de kaak zien stellen. Wij denken dat het meer nodig wordt de kinderen te beschermen 'tegen sommige gezinnen' dan 'de jonge gezinnen te beschermen'. Dat in deze affaire niet wordt ingegrepen door het gerecht is niet alleen een kaakslag voor onze rechtsstaat, maar een bedreiging ervan.
Het is een bedreiging tegenover alle burgers wanneer juist het gerecht dat de rechtsstaat moet verdedigen diezelfde rechtsstaat korrumpeert. Als het gerecht blijft zwijgen, is ook het recht bedreigd. Vanaf nu, zijn we allen bedreigd. Daarom moeten wij spreken.

Tekst: Eric GOEMAN
Guido BEAUCHEZ
Foto's Luc ROELS

In volgend nummer:

- het vleessysteem en het zwartgeldsysteem;
- handel in drugs en misbruik van minderjarigen in de sleutelklubs van het Meetjesland;
- een trip naar de Côte d'Azur.

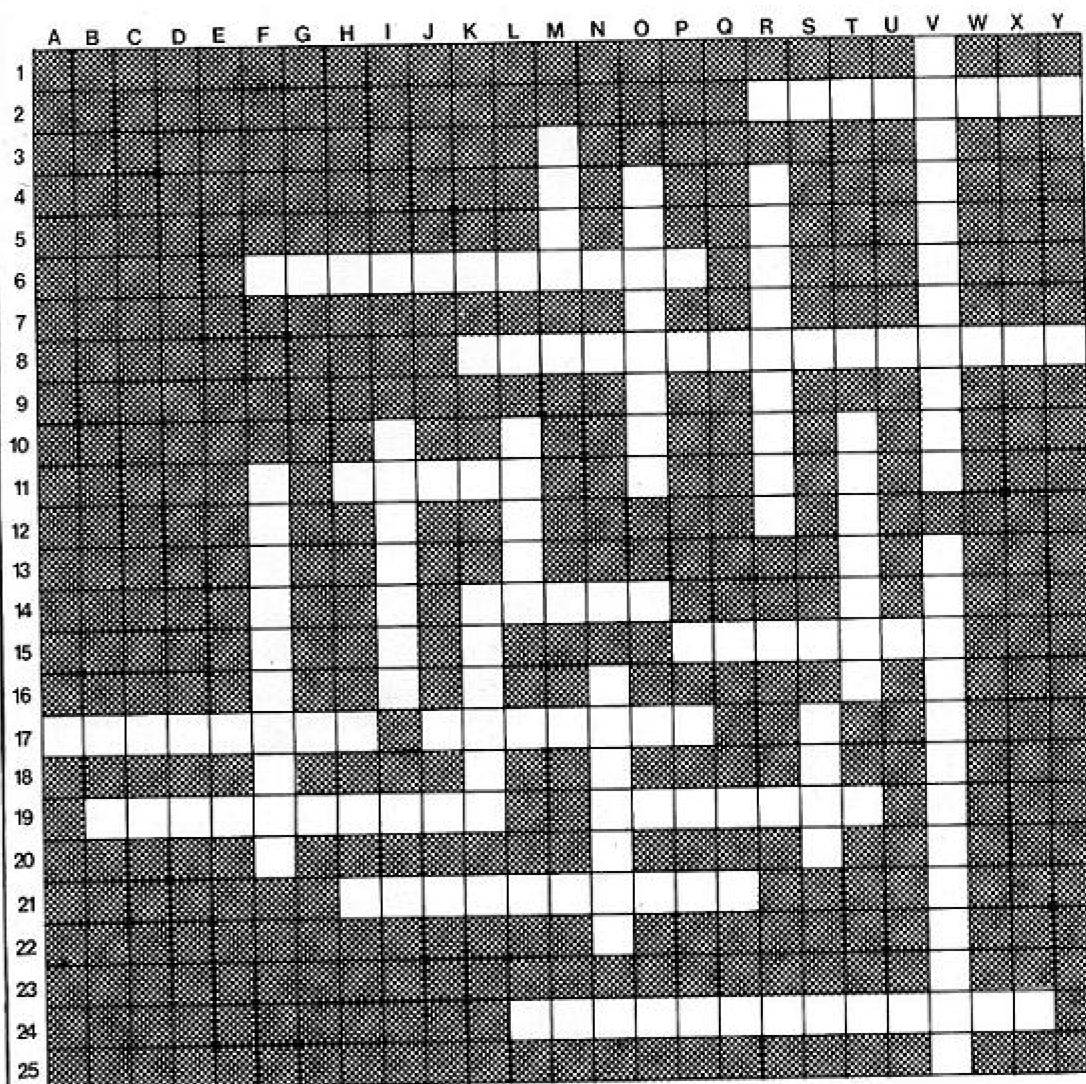
● Rijkswachtkazerne in Eeklo: hier werd het P.V. sleutelklubs samengesteld door twee B.O.B.'ers in- en uitgeschreven.

HOF VAN STRAATSBURG BEVESTIGT SCHULD JESPERS

Politiek besluit knakt Jespers laatste strohalm

Het proces Guy Jespers is voorbij.
Het doek is definitief en voorgoed gevallen. Zoals eerst nu bekend is geworden, heeft ook zijn beroep op de Europese Commissie van de Rechten van de Mens aan het Hof van Straatsburg niet mogen baten. De klachten door zijn verdediging ingebracht werden stuk voor stuk verworpen. Het is verbazingwekkend te moeten konstateren dat publikaties in Metro (bestaande uit 'roddels en halve waarheden' als het aan 'Het Volk' ligt van 23 februari) er voor nodig waren om dit geheim rapport plots in de openbaarheid te krijgen. Waar 'cowboy'-joernalistiek al niet goed voor kan zijn. Minister Gol trekt de la open en het volk kan weer voorgelicht worden. Het moet zijn dat stadskranten tegenwoordig niet alleen op ministerkabinetten gelezen worden, maar zelfs sommigen tot handelen aanzetten. Maar goed.
Als het dus aan de hoogste beroepsinstantie in de Europese Gemeenschap gelegen is, is en blijft de voormalige onderzoeksrechter schuldig aan moordpoging, roof en valsheid in geschriften. Een schandaal van eerste orde. Ieder rechtzinnig mens, en daarvoor hoeft men geen jurist te zijn, weet, onder meer door hetgeen wij de afgelopen weken publiceerden, dat in het proces Jespers het recht niet zijn volledig beloop heeft gehad. Zo wijst het bestaan van een 'Speciale kaft Jespers' (zie Metro nr. 11) erop dat het dossier alleszins niet volledig was, om niet te spreken van vervalsing en trukage. Omdat er teveel op het spel stond, teveel belangen en karrières mee gemoeid waren. Teveel verzwegen diende te worden.
Pas deze maand werden de verdedigers van Jespers, de meesters Houtekier en Van Londerzeele op de hoogte gebracht van het besluit van het Hof van Straatsburg.
Besluit dat, zoals eerst nu blijkt, reeds op 29 september vorig jaar in de schoot van het Europese ministerkomitee voor Justitie genomen werd en diezelfde dag nog meegedeeld werd aan de advokaat van staat.
Bijna een half jaar later, eerst op zaterdag 19 februari ll. heeft de redaktie van Metro, na het nieuws van de verdediging vernomen te hebben, de heer en mevrouw Jespers op de hoogte kunnen stellen. De verslagenheid was er maatstaf voor de hoop die men in dit hoogste beroepskollege gesteld had. Die laatste strohalm is nu geknakt. De strafrechtelijke kant van de zaak Jespers voorbij, tenzij zich nog ooit een nieuw en bezwarend feit zou aandienen. Maar wie daarin zijn hoop stelt, leeft van illusies. Meester Houtekier naar zijn reaktie op de uitspraak van Straatsburg gevraagd: 'Het gaat hier niet om een juridische uitspraak over de zaak Jespers, maar om een duidelijk politiek gemotiveerd oordeel. Een oordeel waar men trouwens geen enkele motivatie of toelichting bij verstrekte. Niet dat men daartoe verplicht is, maar verboden is het ook niet.'
Herinneren we eraan dat minister van Justitie Jean Gol (P.V.V.) als lid van het Europese Ministerkomitee dat de beslissing met kleine meerderheid aannam, een belangrijk aandeel in dit 'laatste oordeel' gehad heeft.
Het is bedroevend, zo niet wraakroepend te moeten konstateren dat het hoogste beroepskollege in de Europese Gemeenschap voormalig onderzoeksrechter Jespers tenminste niet het 'voordeel van de twijfel' verleend heeft. Ook op internationaal niveau blijken zich belangen verstrengeld te hebben.
Guy Jespers was dit weekend het slachtoffer van een krisis, ons rechtsbestel al veel langer.

Sleutel mee met METRO aan het 'raadsel' Eeklo!

Wie waren de leden van de jet-set, de elite die een groot deel van de jaren zeventig de lakens uitdeelden in de anders toch zo kalme hoofdstad van het Meetjesland?
En wat trok andere 'grote sigaren' uit de verre omstreken aan om bepaalde vrijdagavonden naar de villawijken van Eeklo, Adegem of Maldegem af te zakken?
Hieronder kunt u van hen enkele namen weervinden, als U ze juist invult tenminste. Want daar stellen we klinkende prijzen tegenover!
Van alle inzendingen loten we een hoofdprijs uit, goed voor een Kodak Instamatic kamera en een toegangskaart voor het optreden van Linda da Souza op 18 maart a.s. in het Kongrespaleis in Gent. De nummers twee tot en met vijf bieden we een gratis jaarabonnement op Metro-magazine en de nummers zes tot en met tien krijgen de keus uit een keur van boeken, die we hier op de redaktie voor u hebben klaarliggen.
Sleutel dus mee met Metro aan het 'raadsel Eeklo' en stuur uw oplossing van onderstaande puzzel voor 5 maart a.s. naar
Metro Magazine
Bouwmeesterstraat 67
9110 Gent

HORIZONTAAL

2. Hij vormt samen met zijn wettige een 'ménage à trois' met de heer van L vertikaal. Bewoont een 'fermette' te Adegem in onvervalste 'hacienda'-stijl. Jaagt graag en was eens tekstielfabrikant.

6. Hij was wereldkampioen veldrijden in 1966 en van 1968 tot en met 1973. Stond in 1975 samen met de sportarts van I vertikaal terecht op verdenking van gebruik van stimulerende middelen. De meest wilde verhalen doen over hem de ronde. Is een graag geziene kafeeganger, drinkt (of dronk) zijn pintje onder meer bij 'Lieske Taurte' op de Markt en een kafeetje te Huise.

8. Luc De Cramer schreef eens achter zijn naam 'vleessysteem'. Is zelf eigenaar van een vleesbedrijf en heeft veel te maken gehad met landsverdediging. Zijn voorletters doen reeds lang de ronde in het Meetjesland, onder meer als jager. Is een goede vriend van de heer op **V** vertikaal **(b)** en woont in de hoofdstad van dit land.

11. Is een gekend advokate op het Gentse Justitiepaleis en echtgenote van de heer op **O** vertikaal. Heeft er een weinig flatterende bijnaam en wordt gevreesd door haar konfraters. Bedreigde reeds vroeger een Gents joernalist met broodroof die volgens haar wat al te nieuwsgierig was naar een bepaald gezelschap in het Meetjesland.

14. Verbonden aan een katolieke kliniek is hij een gekend chirurg in Eeklo. Heeft getracht zijn zoon in dezelfde werkkring te loodsen wat echter op morele problemen van de direktie stuitte. Zelf een verwoed jager, laat hij zijn ruime hof op originele wijze bewaken door... apen!

15. Broer van de heer op **N** vertikaal, waarmee hij samen een bouwfirma beheerde. Had de dynamiek en flair van iemand die plankgas door het leven ging. Kwam in 1978 om het leven als zijn snelle Porsche fataal van een brug schoot.

17B. Hij is een fysiotherapeut en wordt wel de 'Adonis' van zijn woonplaats genoemd. Zijn vrouw kwam om het leven door een val vanuit het Crest-hotel in Antwerpen. Een geval dat officieel als zelfmoord geklasseerd werd.

17A. Een typische verschijning als gevolg van zijn lichaamslengte, behoort deze architekt eveneens tot het selekte gezelschap dat gedurende een groot deel van de jaren zeventig de lakens uitdeelde in Eeklo.

19A. Hij is de eigenaar van een bloeiende radiowinkel in het hartje van Feklo. Maakte uit zuiver hobbyisme graag filmopnames van momenten 'die niet te vergeten zijn'.

19B. Een man van jongsaf geïnteresseerd in de politiek was hij de rechterhand van de heer op **O** vertikaal en de overbuur van de man op **17** horizontaal **(b)**. Bracht het tot gemeenteraadslid maar kan kritiek moeilijk dulden (ondanks zijn politieke kleur) en meent dan mensen te moeten bedreigen. Joernalisten b.v.

20. Van boerenafkomst bouwde hij op zijn voormalige akkers, samen met zijn kompagnon op **T** vertikaal een florerend meubelbedrijf op.

21. Als dierenarts uit Watervliet was hij eens de grondlegger van een illuster genootschap uit het Meetjesland.

VERTIKAAL

F. Omschreven als 'Lamme Goedzak' kwam hij wel waar hij feitelijk niet thuishoorde. Niet voor de vrouwen direkt maar 'om bij de druppels te zijn'. Voormalig dokter was hij Eeklo's eerste burger van 1971 tot '77. Mei vorig jaar overleed hij.

I. Sportarts, uit Gent afkomstig, werd hij in 1975 beschuldigd driemaal onder valse naam Pervitine te hebben voorgeschreven aan de wielrenner op **6** horizontaal.

J. Senator is deze man en toevallig van dezelfde politieke strekking als de heren van **19B** en **O** vertikaal. Zijn tweede vrouw kwam om het leven op een spoorwegovergang. Ook hier zou sprake zijn van zelfmoord. Hij is goed bevriend met de Rijkswachter op **M** vertikaal.

L. Voormalig tekstielfabrikant en verwoed jager was dit de gepaste man om een vleugel aan te bouwen aan de fermette in 'hacienda'-stijl, eigendom van de heer op **2** horizontaal. Hij was eens getrouwd met de vrouw die nu het leven deelt met Guy Jespers.

M. Als adjudant van de BOB was hij overste van de twee BOB-ers die op last van onderzoeksrechter Jespers eind 1975 nummerplaten van auto's afschreven aan een villa in Eeklo. Hij heeft goede kontakten met politici in zijn ambtsgebied, vooral met die van voornoemde kleur. Weet veel over twee handjes in Oost-Eeklo.

N. Broer van de man op **15** horizontaal, getrouwd met een vrouw uit Maldegem, is hij, na het overlijden van zijn broer, enig direkteur van een aannemersbedrijf in Eeklo dat zijn naam draagt.

O. Zijn haardos werd door een popjoernalist eens omschreven als 'Afrokapsel'. Hij was voorzitter van een grote politieke partij in Vlaanderen en let sindsdien nauwlettend op 's lands centen. Volgens sommigen de vader, volgens anderen de zoon, of allebei, heeft een officier van de Rijkswacht destijds vastgesteld dat de familie graag de vrienden komt opzoeken in het Meetjesland.

R. Architekt uit het Gentse die op vrijdag 23 maart 1973 van een terras op het tweede verdiep van een woning tuimelde. 'Deze man met grote toekomst kwam met een schedelbreuk, hersentrauma en verlamming van de "partij" thuis', schreef een joernalist destijds. Als toevallig bezoeker moest hij bekopen 'dat men niet meer uit een sleutelklub wegkan zodra men er een voet heeft binnengezet,' schreef dezelfde man.

S. Een huisarts en zijn vrouw, buren van de heer op **N** vertikaal.

T. Was een gewone schrijnwerker van boerenafkomst. Klom samen met zijn kompagnon op **21** horizontaal op tot vooraanstaande meubelfabrikanten in Eeklo.

Va. Een zeer vooraanstaand heerschap op het Gentse Justitiepaleis. Speelde een belangrijke rol op het proces Jespers waar hij zich in zijn rekwisitoor ontpopte als eerste klas moraalridder. Van hem is de beruchte uitspraak: 'Zo vader, zo zoon.'

Vb. Goede vriend van de heer op **8** horizontaal en direkteur van een privé-slachthuis in Eeklo. Als telg van een kroostrijk gezin worden ook twee van zijn broers, waarvan één direkteur van een Salami bedrijf in Landegem, vaak vernoemd. Jaagt graag, is het in de Kleit, de Lembeekse bossen of Ursel.